

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΝΥΑΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΟΥ ΠΑΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΑΦΡΙΚΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΥ**

**ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ 60ής ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΚΕΝΥΑΣ (ΟCΥΑΚ) ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΒΑΟΥΡΑ**

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι,
Σεβαστοί Πατέρες και Διάκονοι,
Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,
Αγαπητά μέλη της ΟCΥΑΚ,
Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές,

Ο Χριστός εν τω μέσω ημών!

«Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθαῖος 18:3–4).

Σήμερα είναι ημέρα βαθυτάτης ευχαριστίας προς τον Παντοδύναμο Θεό. Είναι ημέρα κατά την οποία ο ουρανός και η γη συνεορτάζουν. Συγκεντρωθήκαμε για να εορτάσουμε εξήντα χρόνια από την ίδρυση και την πορεία της Ορθοδόξου Χριστιανικής Ενώσεως Νεολαίας Κένυας (ΟCΥΑΚ), ενός κινήματος το οποίο διαμόρφωσε γενεές πιστών νέων Ορθοδόξων Χριστιανών και κατέστη ένας από τους ισχυρότερους πυλώνες της Ιεράς Αρχιεπισκοπής μας.

Ταυτοχρόνως, γινόμεθα μάρτυρες της εις την Αγίαν Ιερωσύνην χειροτονίας ενός ανθρώπου ο οποίος ανετράφη και ανδρώθηκε μέσα στους κόλπους αυτού ακριβώς του κινήματος, του αγαπητού μας Διακόνου Πέτρου Ιακώβου Μβαούρα, του νυν Προέδρου της ΟCΥΑΚ Κένυας. Τι ωραιότερη μαρτυρία θα μπορούσε να υπάρξει από το γεγονός ότι ο σπόρος ο οποίος εφυτεύθη πριν από εξήντα χρόνια εξακολουθεί μέχρι σήμερα να καρποφορεί πλουσιοπάροχα!

Η σημερινή επέτειος αποκτά ακόμη βαθύτερη σημασία, διότι την εορτάζουμε υπό το φως της πρόσφατης αγιοκατατάξεως του ιδρυτού και οραματιστού αυτού του κινήματος, του Αγίου Χρυσοστόμου Παπαγιαννόπουλου, του μεγάλου Ιεραποστόλου της Αφρικής.

Ποια μεγαλύτερη επιβεβαίωση θα μπορούσαμε να ζητήσουμε από το γεγονός ότι εκείνος ο οποίος έσπειρε αυτούς τους σπόρους ανάμεσά μας έχει πλέον δοξασθεί από τον Θεό μεταξύ των Αγίων;

Η ζωή του μας υπενθυμίζει ότι το αληθινό ιεραποστολικό έργο δεν μετράται ποτέ με τα μέτρα της κοσμικής επιτυχίας, αλλά με την πιστή υπακοή, την ταπείνωση, τη θυσία και την αγάπη.

Ο Κύριός μας μάς διδάσκει ότι το μεγαλείο δεν μετράται με την εξουσία, την επιρροή ή την ανθρώπινη αναγνώριση, αλλά με την ταπείνωση. Οι Άγιοι το κατενόησαν αυτό καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον.

Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος μας διδάσκει με θαυμαστό τρόπο:

«Η ταπείνωση είναι το ένδυμα της Θεότητας. Ο Λόγος έγινε σάρκα και ενδύθηκε την ταπείνωση.»

Τι αξιοθαύμαστη εικόνα!

Εάν ο ίδιος ο Χριστός ενέδυσσε τη θεϊκή Του μεγαλοπρέπεια με την ταπείνωση, πόσο περισσότερο εμείς, οι οποίοι είμεθα απλοί και ανάξιοι δούλοι Του, οφείλουμε να ενδυόμαστε καθημερινά το ίδιο αυτό ένδυμα σε όλη μας τη ζωή.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης προχωρεί ακόμη περισσότερο, όταν γράφει:

«Η ταπείνωση είναι η μόνη αρετή την οποία κανένα δαιμόνιο δεν μπορεί να μιμηθεί.»

Ο πονηρός δύναται να μιμηθεί τη γνώση, τη γενναιοδωρία ή ακόμη και την εξωτερική ευσέβεια· δεν δύναται όμως ποτέ να μιμηθεί την αληθινή ταπείνωση, διότι η υπερηφάνεια αποτελεί την ίδια του τη φύση.

Όπου υπάρχει αληθινή ταπείνωση, εκεί κατοικεί ο ίδιος ο Χριστός.

Γι' αυτό ακριβώς ο Άγιος Χρυσόστομος Παπαγιαννόπουλος έγινε αληθινά μεγάλος. Δεν ήλθε στην Αφρική αναζητώντας αναγνώριση. Ήλθε αναζητώντας ψυχές. Δεν ερωτούσε: «Τι μπορεί να μου προσφέρει η Αφρική;», αλλά: «Πώς μπορώ να προσφέρω τον εαυτό μου για τον Χριστό στην Αφρική;» Αυτή είναι η ταπείνωση η οποία μεταμορφώνει την ιστορία.

Ο Άγιος Χρυσόστομος Παπαγιαννόπουλος κατενόησε ότι το Ευαγγέλιο δεν περιορίζεται ποτέ από τη γεωγραφία ή τον πολιτισμό. Παρότι είχε προχωρημένη ηλικία, άκουσε το κάλεσμα του Χριστού με τον ενθουσιασμό ενός νέου μαθητού. Όπως ο Αβραάμ στην Παλαιά Διαθήκη, άφησε πίσω του την ασφάλεια και την άνεση για την αβεβαιότητα και αντάλλαξε το γνώριμο με τις κακουχίες.

Υπέμεινε τροπικές ασθένειες, εξαντλητικά ταξίδια, παρεξηγήσεις και διωγμούς· όχι επειδή αναζητούσε την ταλαιπωρία, αλλά επειδή αγαπούσε τον Χριστό περισσότερο από την άνεση.

Ο Απόστολος Παύλος διακήρυξε:

«Οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.»

Ο Άγιος Χρυσόστομος έζησε αυτά τα λόγια. Το μεγαλύτερο θαύμα του δεν ήταν οι εκκλησίες και οι κοινότητες τις οποίες υπηρέτησε, ούτε τα κινήματα τα οποία ίδρυσε, όπως η ΟΣΥΑΚ, την οποία εορτάζουμε σήμερα. Το μεγαλύτερο θαύμα του ήταν ότι προσέφερε ολοκληρωτικά τον εαυτό του στον Χριστό.

Η Εκκλησία τον εδόξασε πλέον μεταξύ των Αγίων, διότι η αγιότητα δεν μετράται με έκτακτα χαρίσματα, αλλά με την εξαιρετική και ολοκληρωτική αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον.

Όπως μας υπενθυμίζει ο Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ:

«Απόκτησε το Πνεύμα της ειρήνης, και χιλιάδες γύρω σου θα σωθούν.»

Ο Άγιος Χρυσόστομος πρώτα αγίασε την ίδια του την καρδιά και, από αυτή την αγιασμένη καρδιά, αναρίθμητες ψυχές γνώρισαν και βρήκαν τον Χριστό.

Μερικές φορές νομίζουμε ότι οι Άγιοι ανήκουν μόνο σε κάποια άλλη εποχή. Η Εκκλησία όμως διακηρύσσει κάτι εντελώς διαφορετικό: ότι οι Άγιοι είναι άνθρωποι απλοί, άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι επέτρεψαν στη Χάρη του Θεού να πραγματοποιήσει μέσα από αυτούς extraordinary πράγματα.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει:

«Δόξα του Θεού είναι ο άνθρωπος, όταν ζει πλήρως εν αρετή.»

Οι Άγιοι δεν γεννήθηκαν άγιοι· έγιναν άγιοι, διότι κάθε ημέρα επέλεγαν τον Χριστό αντί του εαυτού τους.

Κάθε Χριστιανός καλείται στην ίδια αυτή οδό, διότι η αγιότητα δεν είναι προνόμιο μόνο των Επισκόπων, των Ιερέων ή των Μοναχών. Είναι η κλήση και ο προορισμός κάθε βαπτισμένου Ορθοδόξου Χριστιανού.

Γι' αυτό, αγαπητά μου παιδιά, αγαπητοί νέοι και νέες, αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ, μην αρκείσθε απλώς στο να θαυμάζετε τους Αγίους· μιμηθείτε τους!

Διότι η μεγαλύτερη τιμή την οποία μπορείτε να αποδώσετε στον Άγιο Χρυσόστομο δεν είναι απλώς να εορτάζετε τη μνήμη του, αλλά να συνεχίζετε την αποστολή του.

Σήμερα έχουμε την ιδιαίτερη τιμή να γινόμαστε μάρτυρες του έργου του Αγίου Πνεύματος εν μέσω ημών. Ένας απλός άνθρωπος, ο οποίος διακονούσε ως Διάκονος, ανυψώνεται σήμερα στο ύψος του Αγίου Πρεσβυτερίου!

Τι θαύμα!

Αγαπητέ μας π. Πέτρε,

Σήμερα δεν καθίστασαι απλώς λειτουργός των ιερών τελετών, αλλά πατέρας ψυχών.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, στην περίφημη πραγματεία του «Περί Ιερωσύνης», γράφει:

«Η ιερατική διακονία έπιτελείται επί τῆς γῆς, αλλά συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν έπουρανίων θεσπισμάτων.»

Η αγία αυτή διακονία εμπιστεύεται στα ανθρώπινα χέρια σου, ενώ αναφέρεται σε πραγματικότητες αιωνίους. Εσύ θα βαπτίζεις, θα συγχωρείς αμαρτίες, θα προσφέρεις τη Θεία Ευχαριστία, θα ευλογείς γάμους, θα κηδεύεις τους κεκοιμημένους και θα στέκεσαι δίπλα στους ανθρώπους στις πιο χαρμόσυνες αλλά και στις πιο σκοτεινές στιγμές της ζωής τους.

Ποτέ μην επιτρέψεις στα ιερά αυτά Μυστήρια να γίνουν για σένα μια απλή συνήθεια ή μια τυπική διαδικασία. Σε ικετεύω, όπως και κάθε Ιερέα που βρίσκεται σήμερα ανάμεσά μας, να προσέρχεσαι σε κάθε Θεία Λειτουργία σαν να ήταν η πρώτη και η τελευταία της ζωής σου.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος σοφά μας προειδοποιεί:

«Πρέπει πρώτα να καθαρθεί κανείς ο ίδιος, προτού καθαρίσει τους άλλους.»

Ποτέ μην παραμελείς την προσωπική σου προσευχή. Μην παραμελείς τη μετάνοια και την εξομολόγηση. Και, το σημαντικότερο, μην απασχολείσαι τόσο πολύ με τη σωτηρία των άλλων, ώστε να λησμονήσεις τη δική σου σωτηρία.

Διότι ο Ιερέας ο οποίος παύει να αγωνίζεται πνευματικά, σύντομα χάνει την πνευματική εκείνη εξουσία και αυθεντία την οποία κανένας τίτλος από μόνος του δεν μπορεί να του προσφέρει.

Το να διακονείς αποτελεσματικά σημαίνει να είσαι ένας υπηρέτης που έχει επίγνωση του εαυτού του. Όταν ο Κύριός μας ένιψε τα πόδια των μαθητών Του, με αυτή και μόνον την πράξη καθόρισε για πάντα το νόημα της χριστιανικής ηγεσίας.

Ο Ιερέας δεν στέκεται πάνω από τον λαό, αλλά ανάμεσα στον λαό. Προπορεύεται ενώπιόν του μόνον επειδή ο Χριστός προπορεύεται ενώπιόν του.

Ο Άγιος Αυγουστίνος κάποτε περιέγραψε με θαυμαστό τρόπο τη διακονία:

«Για σας είμαι Επίσκοπος· μαζί σας είμαι Χριστιανός.»

Γι' αυτό, κάθε Ιερέας οφείλει να κρατά αυτά τα λόγια βαθιά στην καρδιά του, διότι πριν από κάθε τίτλο προηγείται η μαθητεία. Πριν από κάθε εξουσία προηγείται η υπακοή και πριν από κάθε τιμή προηγείται η διακονία.

Πολλοί από εμάς που υπηρετούμε στο Ιερατικό αξίωμα τείνουμε να λησμονούμε ότι ο λαός που μας έχει εμπιστευθεί ο Θεός δεν είναι οι ακόλουθοί μας· είναι **το ποίμνιο του Χριστού**. Εμείς είμεθα μόνον οι οικονόμοι και οι διαχειριστές του.

Ο Ιερέας δεν πρέπει ποτέ να γίνει ο Ιερέας μιας οικογένειας, μιας φυλής, μιας κοινωνικής τάξεως ή μιας συγκεκριμένης ομάδας. Πρέπει να γίνει **πατέρας όλων**.

Ο Χριστός αγάπησε τον Ζακχαίο και τη Σαμαρείτιδα· αγκάλιασε ψαράδες και τελώνες· υποδέχθηκε τα παιδιά· άγγιξε λεπρούς και συγχώρησε αμαρτωλούς.

Ο Ιερέας πρέπει να έχει την ίδια καρδιά.

Δεν μπορεί να ρωτά ποιος αξίζει την αγάπη του· οφείλει απλώς να αγαπά.

Διότι κάθε άνθρωπος που προσέρχεται στο Άγιο Θυσιαστήριο είναι ένας άνθρωπος για τον οποίο ο Χριστός έχυσε το Τίμιο και Πολύτιμο Αίμα Του.

Και τώρα, αγαπητά μου παιδιά, αγαπητοί νέοι και νέες,

Αυτό θέλω να σας πω σήμερα, καθώς γίνεσθε μάρτυρες της χειροτονίας ενός ανθρώπου που προέρχεται από τις δικές σας τάξεις:

Να θυμάστε ότι κάθε κλήση και κάθε ιερή διακονία αρχίζει από μια νεανική καρδιά, η οποία είναι πρόθυμη να πει «ναι» στον Θεό.

Ανάμεσά σας σήμερα μπορεί να βρίσκονται μελλοντικοί Ιερείς, Ιεραπόστολοι, Μοναχοί, Μοναχές, Θεολόγοι, Εκπαιδευτικοί, Ιατροί, μητέρες, πατέρες και ηγέτες, οι οποίοι θα μεταμορφώσουν την Εκκλησία μας και την πατρίδα μας.

Γι' αυτό, το μεγαλύτερο δώρο που σας προσέφερε ο Άγιος Χρυσόστομος δεν ήταν απλώς ένας οργανισμός. Σας προσέφερε μια ταυτότητα.

Η ΟΣΥΑΚ δεν είναι απλώς μια ένωση νέων· είναι σχολείο μαθητείας.

Επί εξήντα χρόνια διαμορφώνει Ορθοδόξους Χριστιανούς οι οποίοι γνωρίζουν πώς να προσεύχονται, πώς να διακονούν, πώς να συγχωρούν και πώς να μαρτυρούν τον Χριστό.

Τώρα αυτή η ιερή ευθύνη ανήκει σε εσάς.

Η Εκκλησία πιστεύει σε εσάς. Η Εκκλησία σας εμπιστεύεται. Η Εκκλησία σας χρειάζεται.

Ο κόσμος προσφέρει πολλές φωνές, αλλά δεν μιλά κάθε φωνή την αλήθεια.ηΠαραμείνετε πιστοί στην Εκκλησία, η οποία διαφύλαξε ανά τους αιώνες την Αποστολική Πίστη.

Παραμείνετε πιστοί στα Άγια Μυστήρια, στη Θεία Λειτουργία και στον Χριστό.ηΝα θυμάστε πάντοτε τα λόγια του Αγίου Αντωνίου του Μεγάλου:

«Θα έλθει καιρός κατά τον οποίο οι άνθρωποι θα παραφρονήσουν· και όταν δουν κάποιον που δεν έχει παραφρονήσει, θα του επιτεθούν λέγοντας: “Είσαι τρελός”, επειδή δεν είναι όμοιος με αυτούς.»

Μη φοβάστε να είστε διαφορετικοί. Μη φοβάστε να παραμείνετε Ορθόδοξοι. Μη φοβάστε να σταθείτε μόνοι, εάν ο Χριστός στέκεται μαζί σας.

Η Εκκλησία δεν σας ζητεί να είστε της μόδας ούτε να ακολουθείτε το πνεύμα της εποχής· σας ζητεί να είστε **πιστοί**. Και η πιστότητα είναι εκείνη που αλλάζει τον κόσμο.

Είθε οι προσευχές του Αγίου Χρυσοστόμου Παπαγιαννόπουλου να εμπνέουν τον καθένα από εμάς, ώστε να γίνουμε ταπεινοί διάκονοι του Χριστού, πιστοί μάρτυρες της Ορθοδόξου Πίστεως και χαρούμενοι φορείς του φωτός του Ευαγγελίου.

Αμήν.